

חַת־ת לַיּוֹם רַבִּיעִי פְּרֻשֵׁת בְּשִׁלַּח יוֹם הַגְּדוּל וְהַקְּדוּשׁ י' שְׁבַט, ה'תשפ"ב

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / רַבִּיעִי עִם רַש"י

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל סוּף סוּף יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם אַחֲרֵי מַכַּת בְּכוֹרוֹת. ה' הִקְשָׁה אֶת לֵב פְּרַעֲהוּ שׁוּב וְהוּא רָדַף אַחֲרַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּדִי לְהַחְזִירָם לְמִצְרַיִם. ה' אָמַר לְמֹשֶׁה רַבְּנוּ שְׁבִנִי יִשְׂרָאֵל לֹא צְרִיכִים לְחַשֵּׁשׁ כִּיּוֹן שֶׁה' יֵצִיל אוֹתָם. ה' אָמַר לְמֹשֶׁה לְהָרִים אֶת יָדוֹ עַל הַמַּיִם וְהַמַּיִם נָחְצוּ לְשֵׁנַיִם. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חָצוּ בַיַּבְשָׁה. הַמִּצְרַיִם לֹא הִפְסִיקוּ לְרַדֵּף אַחֲרֵיהֶם וַיִּרְדּוּ בְעַקְבוֹתֵיהֶם לְמַיִם. ה' עָשָׂה שֶׁהָאֲדָמָה תִּהְיֶה בּוֹצֵיט וְחִמָּה וְהַמִּצְרַיִם רָאוּ שֶׁה' נִלְחַם נֶגְדָם.

ה' אָמַר לְמֹשֶׁה : הֲרָם אֶת יָדְךָ מֵעַל הַמַּיִם, כְּדִי שֶׁהַמַּיִם יִפְסִיקוּ לְעֲמוּד כְּמוֹ קִיר וַיִּטְבְּעוּ אֶת הַמִּצְרַיִם". מֹשֶׁה עָשָׂה זֹאת וְהַמַּיִם שָׁבוּ עַל עַקְבוֹתֵיהֶם וְחָזְרוּ לְהִיּוֹת מַיִם רְגִילִים. הַמִּצְרַיִם הָיוּ כָּל כָּךְ מְבַלְבְּלִים, שֶׁהֵם רָצוּ לְתוֹךְ הַמַּיִם בְּמִקּוֹם לְבָרַח מֵהֶם. ה' עָשָׂה שֶׁהַמַּיִם יִשְׁלִיכוּ אֶת הַמִּצְרַיִם לְכָל עֵבֶר כְּדִי שֶׁהֵם יִעָנְשׂוּ בְּמִשְׁךְ זְמַן אַרְוֶה יוֹתֵר וְאִז כּוֹלֵם יִטְבַּעוּ.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יָכְלוּ לְרַאוֹת מַה שֶׁקָּרָה לְמִצְרַיִם וְהֵם חָשְׁשׁוּ שְׂאוּלֵי הַמִּצְרַיִם יֵצְאוּ גַם הֵם מִהַמַּיִם כְּמוֹהֶם וְשׁוּב יִתְחִילוּ לְרַדֵּף אַחֲרֵיהֶם. לְכֵן ה' עָשָׂה שֵׁם סוּף יִפְלוֹט הַחוּצָה אֶת הַגּוֹפּוֹת שֶׁל הַמִּצְרַיִם וְאַחֵר כָּךְ הֵם נִעְלְמוּ לְתוֹךְ הָאֲדָמָה.

כְּשֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל רָאוּ זֹאת, הֵם בְּאַמַּת הָאֱמִינוּ בַּה'!

הֵם הִחֲלוּ לְשִׁיר שִׁירָה מִיְחָדָת לַה' שֶׁמִּתְחִילָה בְּמִלִּים "אִז יִשִּׁיר" (אֲמָרִים אוֹתוֹ מְדִי יוֹם בְּתַפְלָה) הַשִּׁירָה הַזֹּאת הִיא שִׁירַת הַוִּדְיָה לַה' עַל כָּל הַנְּשִׁים שֶׁל קְרִיעַת יָם סוּף.

הַנְּשִׁים גַּם הֵן רָצוּ לְשִׁיר וּלְהוֹדוֹת לַה'. מְרִים לְקַחָה אֶת הַתַּפִּים וְכָל הַנְּשִׁים רָקְדוּ אִתָּהּ וְעַם הַתַּפִּים שָׁלְהוּ, מִתּוֹךְ שִׁירָה וְהוֹדְיָה לַה'.

אַחֲרֵי הַשִּׁירָה וְהַוִּדְיָה לַה', בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶסְפוּ אֶת כָּל קְשׁוּטֵי הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב מִהַמִּרְכָּבוֹת שֶׁל פְּרַעֲהוּ. הִיָּה שֵׁם כָּל כָּךְ הַרְבֵּה, אֶפְלוּ יוֹתֵר מִמָּה שֶׁהֵם קִבְּלוּ כְּשֶׁהֵם עָזְבוּ אֶת מִצְרַיִם. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִתְרַגְּשׁוּ לְקַחַת אֶת הַזָּהָב. מֹשֶׁה הִיָּה צָרִיד לְהַכְרִיחַ אוֹתָם לְעַזֵּב אֶת זֶה כְּשֶׁהִגִּיעַ הַזְּמַן לְנִסְעַ הַלָּאָה.

בְּמִשְׁךְ שְׁלוֹשָׁה יָמִים, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל צָעְדוּ בְּמִדְבָר בְּלִי לְמִצּוֹא מַיִם. לְבַסּוּף, הֵם מָצְאוּ בְּמִקּוֹם שֶׁנִּקְרָא "מְרָה", אֲבָל הַמַּיִם הָיוּ מְאֹד מְרִים (כְּשֵׁם הַמְּקוֹם)! בְּמִקּוֹם לְבַקֵּשׁ מִמֹּשֶׁה לְהַתְּפַלֵּל עִבּוּרָם, הֵם הִתְלוֹנְנוּ

: "מה נשתה?"

משה התפלל לה', וה' הראה לו שיח. משה זרק ענף מתוף השיח לתוף המים, והמים הפכו למים מתוקים!

ליד מרה, ה' נתן לבני ישראל ללמד חלק מהתורה (הם לא היו צריכים עדין לקיים את כל המצוות, רק ללמד עליהן).

ה' אמר שאם בני ישראל מקימים את המצוות אפלו אלו שהם לא מבינים, ה' לא יביא עליהם עוד מחלות כמו אלו שהביא על מצרים בעשורת המכות. אם הם אי פעם יהיו חולים "אני ה' רופאך" - אם תקימו את המצוות, ה' יעשה שתרגישו יותר טוב

תהלים / יום יי לחדש, פרקים נ"ה- נ"ט

בסיום פרק נ"ה, ישנו נגון מאד מיוחד "פדה בשלום" שאנחנו שרים בימי הגאולה של הרביים. בפרק הזה, דוד המלך מדבר אודות הגאולה הפרטית שלו. בגלל שהיו אנשים שלחמו נגדו.

שלושת המלים האחרונות של הפרק "ואני אבטח בך". דוד המלך לא חשב על האנשים שנסו להציק לו חס ושלום, ורק בטח בה' שה' יעזר לו. וכמוכן, ה' עזר!

לומדים מכוך שבמלחמה שלנו ביצר הרע, אם אנחנו עושים מה שאנחנו אמורים לעשות ובוטחים בה' אנחנו בטוח ננצח!

תניא / לקוטי אמרים פרק י"ט (י' שבט שנה מעוברת)

בתניא של היום, אנחנו לומדים עוד על אהבה מסתרת. – האהבה לה' שמסתתרת בלבנו של כל יהודי ויהודי, שבאה לנו בירושה מהאבות.

כל דבר שאותו אנחנו אוהבים מגיע בד בבד עם דבר שאותו אנו רוצים. אם אנחנו אוהבים גלידה, הכוונה היא שאנחנו רוצים לאכול אותה! אם אנחנו אוהבים את אמא, הכוונה היא שאנחנו רוצים לבלות כמה שיותר זמן בחברתה. אם אנחנו אוהבים א' ב', אנחנו רוצים ללמד אותם כל הזמן!

אז מה האהבה המסתרת גורמת לנו לרצות?

יהודי הוא כמו שלהבת של נר. אם תסתכלו על הלהבה אתם תראו שהשלהבת תמיד עולה כלפי מעלה. זה נראה כאלו היא רק ממתינה להזדמנות לקפץ מהנר ולעוף למעלה, לשמים! כמוכן, אם הלהבה היתה יכולה להשתחרר, היא כבר לא היתה יכולה לבער כאן למטה, ובשמים, יש כל כך הרבה אור, שאפילו לא יבחינו בה. אבל עדין, לזה האש שואפת!

גם הנשמה של היהודי היא ככה. הנשמה שלנו רוצה תמיד לעלות לה', למרות שכשתהיה ליד ה', לא יוכלו אפלו להבחין בנשמה! זה לא הגיוני, אבל זה מה שהאהבה המסתרת רוצה (היות והאהבה המסתרת מגיעה מחלק החכמה שבנשמה, כמו שלמדנו קודם, אנחנו יכולים להבין זאת, כיון שחכמה היא מעבר לדברים ההגיוניים).

שנשמה היא כמו נר, שהלהבה שלו תמיד שואפת לעלות למעלה. כך גם הנשמה שואפת תמיד לעלות עוד יותר גבוה וללכת להתחבר לה'. זה לא הגיוני לנשמה לרצות לעשות את זה, מכיון שככל שהיא נהיית קרובה יותר לה', היא הופכת פחות חשובה! ועדין בכל אופן, הנשמה רוצה בזה.

תכונה זו נובעת מחלק "החכמה" שבנשמה.

אם כך, איך יכול יהודי לעבר עברה? החכמה של הנשמה היתה צריכה למנע מדבר כזה לקרות אי פעם...

האדמו"ר הזקן אומר שהחכמה שבנשמה, יכולה להיות בגלות, נחבאת. וזה מה שקורה כשיהודי עובר עברה. החכמה נחבאת.

בעצם, זוהי הסבה למה "אהבה מסתרת" נקראת בשם הזה- אהבה שנסתרת,

בגלל שהאהבה הזו, שמגיעה מהחכמה שבנשמה, יכולה להיות לפעמים נסתרת! וזה יוצר את האפשרות שהיצר הרע ישכנע מישהו לעבור עברה. שזו שטות אמתית!

החכמה שבנשמה, שרק רוצה להיות קשורה לה, יכולה לפעמים להיות במצב של שנה אצל היהודי- מה שחס ושלום יכול לגרם לו לעבור עברה!

אבל, האם לא אמרנו קודם שאפילו יהודי פשוט יכול להתגבר כשעומד בפני נסיון הבוחן את יהדותו ואת אמונתו בה? איך הוא יכול לעמוד בנסיון הזה אם החכמה שלו לפעמים "ישנה"?

הסבה שאדם יכול בכלל לעבור עברה היא בגלל שהחכמה "ישנה", ולא מזכירה לו שעברות הנן שטות!

אבל כשזה מגיע לנסיון באמונה, זה כמו "לדקר" את האמונה! ומהיכן מגיעה האמונה? מהחכמה שבנשמה! מה קורה כש"דוקרים" משהו? הוא מתעורר!

כך נסיון באמונה מעורר את החכמה שבנשמה, ועם הכח הזה, אדם מוכן לעשות אך ורק מה שה' רוצה.

החכמה שבנשמה היא כל כך חזקה בשהיא מתעוררת, היא לא יכולה לומר או לעשות משהו שנראה נוגד את האמונה, למשל: האדם שהחכמה שבנשמה התעוררה אצלו, לא יכול להשתחוות לפסל אפלו שהוא לא מאמין בו. או לומר משהו שישמע כאילו הוא לא מאמין בה' חס ושלום, אפלו אם הוא לא מתכוון למה שהוא אומר.

היום יום / י' שבט

ב"היום יום" של היום, הרבי מגיע ענין בתורה אור, זו גם תזכורת לחסידים שכל חסיד צריך ללמד את הספרים של האדמו"ר הזקן. בעצם, בכנוס השלוחים האחרון עם הרבי, הרבי אמר שחסידים יקבלו החלטה ללמד את כל ה"תורה אור" ו"ליקוטי תורה" מהתחלה ועד הסוף.

~

פעם, כשהרבנית רבקה הייתה בת 18, היא הייתה חולה, והרופא אמר לה לאכול מיז בבקר כשהיא קמה. הרבנית רבקה לא רצתה לאכול לפני התפלה, אז היא התעוררה מקדם יותר! כשהצמח צדק, (חמיה, אבא של בעלה) שמע על כך, הוא אמר: "יהודי צריך להיות חזק! אנחנו צריכים לקיים מצוות עם חיות, ואת צריכה להיות חזקה ושמחה לקיים זאת". הצמח צדק הוסיף ואמר לה, "מוטב לאכול בשביל להתפלל, מאשר להתפלל בשביל לאכול" ואחר כך, ברך אותה באריכות ימים.

כשהרבי הרש"ב ספר את הספור למישהו ביחידות, הוא הוסיף: "ותעשה זאת בשמחה!".

הרבי מלמד, שאכילה היא דגמה לכל הדברים הגשמיים שאנחנו עושים, ותפלה היא דגמה לכל הדברים הרוחניים שאנחנו עושים. הלקח מהספור הזה הוא שהדבר הכי חשוב בחיינו צריך להיות לקיים את הדברים הרוחניים. הדברים הגשמיים נמצאים כאן כדי לעזור לנו עם הדברים הרוחניים, ולעולם לא ההפך. האם אתם אוכלים לפני התפלה כדי שתוכלו להתפלל בחיות וכח?

ספר המצוות / מצוות עשה צ"ט

המצוה היומית, **מצוות עשה צ"ט** מדברת על טמאת נדה. זהו סוג טמאה שעדין מקפידים עליו

גם בימינו. ההלכות האלה נקראות הלכות טהרת המשפחה. רק אנשים נשואים צריכים לשמור את ההלכות האלה.

רמב"ם / הלכות מטמאי משכב ומושב פרקים א', ב', ג'

ברמב"ם היום מתחילים ללמד סדרה חדשה של הלכות – על אנשים שיכולים לטמא דבר אחר על ידי ישיבה במקום מסויים או שכובה. לאנשים הללו ישנו סוג של טמאה בגוף שלהם. יש להם בעיה מסויימת בגוף שמטמאת אותם.

דרכי החסידות / י' שבט

הנה, סוף סוף הגיע י' שבט. היום לו התכוננו! זהו יום ההסתלקות של הרבי הקודם, ועוד יותר קרוב אלינו, היום שבו הרבי נהיה לרבי. בואו נחזור על חלק מהמנהגים שהרבי בקש שנקפיד עליהם:

***לערך התועדות**

***לדבר אודות החיים ומסירות הנפש של הרבי הקודם, כדי לעזור לכל יהודי ולהביא את הגאולה (ובמיוחד עבור החנוף של ילדים קטנים).**

***ללמד את מאמר "באתי לגני".**

לתת תוספת צדקה לפני תפלות שחרית ומנחה

לכתב פ"נ (פדיון נפש)

לומר משניות באותיות שמו של הרבי הקודם.

ללמד פרק תניא לפני שחרית ואחרי מנחה.

במאמר "באתי לגני" הרבי מספר ספור על כל אחד מהרביים, כיצד הם נהגו באהבת ישראל. הנה ספור מיוחד של אהבת ישראל שקרה עם הרבי, לילה לפני אמירת המאמר.

לילה לפני י' שבט תשי"א, הרב משה גרונר היה היחיד במזכירות 770. זה כבר היה מאחר, כשהוא שמע את הטלפון מצלצל. כיון שהוא לא היה באמת אחד מהמזכירים, הוא לא ענה לטלפון בהתחלה, אבל הטלפון המשיך לצלצל ולבסוף הוא ענה.

הוא היה מפתע ביותר לשמוע את הרבי בטלפון! הרבי בקש מהרב משה גרונר, אם הוא יכול לבוא לביתו! הרב גרונר כמובן, רץ לשם מיד. הרבי רצה שהוא ימצא שם של רופא שאחראי על פציינט מסים, ולשוחח אתו בטלפון.

הרב גרונר הצליח להשיג את הרופא, ואמר לרבי שהרופא על הקו. הוא הלך לחדר הלמוד של הרבי, כדי שלא ישמע את השיחה הפרטית. הרב גרונר התפעם ממה שהוא ראה בחדר! היה שם העתק המאמר של הרבי הרי"צ פתוח על השלחן, וספרים של כל הרביים!

הרבי חזר לחדר, ואמר לרב גרונר שהוא הולך לבית הרפואה. הרבי רצה שהרופא יבוא לראות את הפציינט באמצע הלילה, אבל הרופא לא הסכים. אבל כשהרבי אמר שגם הוא יצטרף, הרופא אמר שהוא ילך...

כך שלילה לפני, כשהרבי כבר התכוון לקבל על עצמו את התפקיד של להיות הרבי של כל היהודים, הרבי הניח הפל הצדה כדי ללכת באמצע הלילה ולודא שהרופא הנכון רואה את היהודי ההוא!